

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Alberti v. Haller Domini In Goumoens Le Jux Et Eclagnens.
Præsidis Societatis Reg. Goettingensis ... Primæ Lineæ
Physiologiæ In Usum Praelectionum Academicarum**

Haller, Albrecht von

Lausannæ, MDCCCLXXI.

VD18 11701269

Cap. XV. Auditus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17141

C A P . X V .
A U D I T U S .

CCCCLXVIII. Olfactus corpuscula in
aëre obvolitantia distinguit, auditus aëris
ipsius elastici tremorem. Quare diversa ra-
tione a reliquis sensuum organis factum au-
ditus sensorium magna ex parte aut elasti-
cis cartilagineis, aut durissimis ossibus fa-
ctum est, ut tremorem receptum exquisite
redderet.

CCCCLXIX. Externum organum hujus
sensus *auricula* est, cartilago nempe per for-
tem cellulosam telam, & ligamenta propria
anterius, & posterius ad os temporum,
cum mobilitate, revincta, quam consue-
tudo minuit. Cartilaginis figura composita
est, in universum circumscriptione ovali,
ut tamen gyris hinc eminentibus, & inter-
positis valleculis distinguatur, quibus in ob-
posita superficie foveæ & juga respondent.
Eminentia extima, *Helix*, superius a ligu-
la libera incipiens, gyro circumducto in li-
neam eminentem concham bipartientem ter-
minatur. Infra eam *anthelix* bifida eminen-
tia in unum, priori contentum monticu-
lum, & brevem linguam desinit, quæ di-
citur *Antitragus*. Reliqua pars auris antror-
sum cava, posterius convexa, sensim pro-
fundior, media eminente linea percursa, con-

etiam nomine cum auditorio meatu conne-
ctitur, quem rotunda fere adpendice mobili
protegit, *Tragi* nomine.

CCCCCLXX. Tota hæc auricula cute te-
nui, & macilenta cellulofitate unice obdu-
citur, multasque habet sebaceas obungen-
tes glandulas. Eam musculi regunt, ple-
rumque ex consuetudine, modoque vincien-
di, inutiles, quos æquum est creditu, a
natura propria officia nactos esse. Supe-
rior tenuis a frontali & ab aponeurosi cra-
nii ortus, latus innatat temporalis muscu-
li aponeurosi, & auriculæ infigitur, ad se-
dem cavitatis innominatae, inque antheli-
cem aut vicinum helicem. Postiores duo,
tres, pluresve aut pauciores, magis robu-
sti, fere transversi, & ab aponeurosi mus-
culorum cervicalium orti, & a membranis
injectis offi mastoideo, conchæ convexæ
inmissi, hanc procul dubio aperiunt. An-
terior minimus est, innatat & ipse aponeu-
rosi musculi temporalis, & fere transver-
sim inferitur helicis origini, & vicinæ con-
chæ. Sed minores carnes, breves, ægre
conspicuæ, rubellæ tamen, aliquid forte
in auricula mutant. Transversus auricu-
læ, longe conjungens concham anthelicis
cavo dorso, aperit auriculam. Antitragicus
ab anthelicis radice ad antitragi partem su-
premam descendens, laxat conchæ aditum.
Tragicus pene quadratus incubens trago,
aperturam dilatat. Musculus incisuræ ma-

joris, inter medium meatus cartilagineum & tertium medius, eas adducit, & meatum reddit magis elasticum. Reliqui, major & longus helicis musculus, & minor, vix quidquam magni possunt. Aliquid forte conserunt, quoties acutius audituri debilem sonum, tendimus organum auditus, & meatum auditorium duriorem reddimus adductis cartilaginibus.

CCCCCLXXI. Concha connexum sibi habet *auditorium meatum*, teretem, compressum, introrsum inclinatum, eundo gracilescensem, in medio antrorsum flexum, magna parte osseum. Anterior tamen & exterior fit partim imperfectis tribus anulis, primo a trago, altero a concha, tertio extroque priori nato inter se connexis & carne & membrana & media cartilagine, & ultimo ossi ipsi innatis. Superior & posterior meatus nuda membrana, perficitur. Ita in adulto homine idem se habet, nam fetui & recens nato unice cartilagineus meatus est, ossea vero pars sensim subnascitur.

CCCCCLXXII. In hunc auditorium meatum continuatur epidermis, & cutis vera, sensim extenuata, super os adcurate tensa, hinc ad pruritum, voluptatem, dolorem perinde sensilissima, pilis plena irritabilibus, qui moneant de congesta forde, irrepente infecto. In cellulosa vero tela duriuscula, quasi reticulata, maxime partis membranæ CCCCCLXXI. numerosi sedent folliculi fla-

vi, rotundi, qui brevi ductu in caveam meatus auditorii liquidum deponunt, primo pingue, deinde sensim spissius, amarus, ardens, quod oblitus sensilem cutem tympanique membranam, & ab aere tuetur, & insecta fugat & retinet, collectum vero in sordidis & pigris hominibus surditatem facit.

CCCCLXXIII. In istam auriculam incidunt undæ sonoræ aeris, quas ex physicis recipere necesse est. Aer elasticus recipit tremores sonoros, & potissimum transfert, et si etiam aliqua corpora tremores sonoros propagant, vel solus, vel primo, si omnino aqua absque aere tremores perfert. Hinc in aëre conpresso sonorum vis intenditur, in vacuo exspirat. Habet autem eos tremores vel a corpore contra aërem moto, vel a corpore, contra quod ipse movetur, vel a corporibus inter se collisis. Oportet autem, ut id corpus, quod sonum producit, in omnibus suis, etiam minimis particulis, contremiscat & oscillet, sic ut alternos arcus faciat, a priori rectitudine eminentes, & citra eamdem redeuntes. Ejusmodi curva linea *excedens* corporis sonori dicitur. Inpellit undam aeris proximam, sic anterior aeris pars compressa, quam primum elater tremorem in pulsum superat, resilit, retroagit aerem versus corpus sonorum, ubi aer nunc laxior & rarior est, idque comprimit. Eadem pars aeris a

tremore sonoro percussa anteriorem aeris vicinam portionem perinde impellit, ut erat a corpore tremulo compressa; quae & ipsa resiliens suo tempore, & retrorsum ad corpus tremulum aerem repellit, & antrorsum, ut novam undam concitet. Ita oscillationes oportet velociter sibi succedere, ut exaudiri possint, neque rariores esse in minuto secundo, quam triginta.

CCCCLXXIV. Sonos acutiores in universum reddunt corpora duriora, fragilia, magis tensa, graves contraria. Acutiores soni dicuntur, qui a tremoribus in eodem tempore numerosioribus generantur, obtusiores, qui a tremoribus paucioribus. Medium inter acutos & graves sonos nullum est, vel arbitrarium. *Unisonæ* dicuntur chordæ, vel quæcunque corpora, quæ eundem numerum oscillationum in dato tempore producunt. Octava distant, quarum una duplo plures quam altera oscillationes facit. Aliæ rationes alia nomina habent. Acutissimos sonos chordæ brevissimæ producunt, & contra, in ratione inversa longitudinum. Acutiores etiam, quæ magis tensæ, in ratione subduplicata tensionum, sive ponderum tendentium. Experimenta in monochordo facillime fiunt, aut chordarum systemate, quæ ponderibus tenduntur.

CCCCLXXV. Quicunque sit sonus, acutus vel gravis, debilis fortisve, celeri-

tate ea per aerem fertur, ut fere 1038. pedes parisinos in aere percurrat in minuto secundo, constante velocitate, nec in magnis distantiis remittente. Ventus contrarius, ut multo lentior, paulum soni iter retardat, & fere duodecima parte totius velocitatis. Sic aeris densitas & siccitas sonos auget, laxitas, humiditas minuit. Calor aestivus celeritatem auget. In Guyana sonus 1098. pedes intra idem secundum minutum percurrit.

CCCCLXXVI. Sonus omnis in omnibus vicinis corporibus, etiam in aqua & mercurio, particulas reperit, quas ad similem tremorem excitat, non unisonas solas, quae evidentius eisdem sonum reddunt, sed etiam alias, aliisque rationibus contremiscentes. Hinc omnis sonus, quem audimus, mixtus est ex primitivo sono, qui ex tremente corpore nascitur, & ex secundis, quos ambeuntia corpora elasticō tremore mota generant. Augetur robur soni, si ita celeriter primario sono secundi successerint, ut ab aure distingui nequeant; echo oritur, si adeo tarde, ut auris eos separet: id vero requirit minuta tertia horæ fere sex, sive 55. pedum distantiam, inter corpus sonum reddens, & aurem.

CCCCLXXVII. Sonus ad angulos aequales angulis incidentiae refluit a duris corporibus. Idem emissus in liberum aerem per vastissimam sphærā diffusus debilitatur,

in cylindro promotus robur retinet, in focum ellipsoes collectus augetur, exemplo pubæ stentoreæ, ex foco parabolæ exeuns tarallelis, neque dispersis radiis exit.

[CCCCLXXVIII.] Quare undæ sonoræ per aerem impulsæ auriculam nostram, alto loco positam, & naturaliter antrorsum, extrorsum, existantem, feriunt: ab ea, quæ elasticæ sit, repercutiuntur, & alternis reflexionibus colliguntur in concham, in quem meatum auditorium, tanto robustiores ibi, quanto auriculæ superficies lumine meatus amplior est. Per eum meatum, utcunque cylindricum, conservati introrsum pergunt, aucti novis sonis, quos elasticæ cartilaginiæ, & dura ossa percussa excitant, & cum primivo sono confundunt.

[CCCCLXXIX.] Sed meatus auditorii finem internum terminat *membrana tympani*, in adulto oblique adposita, subrotunda, sed cum superiori adpendice, introrsum ita prominens clypei modo, ut pars infra medium a meatu cava in umbonem ad caveam tympani protuberet, pars supra medium ad tympanum cava, versus meatum protuberet. Hujus membranæ laminæ plures sunt. Prima alba, mucosa non satis vera membrana, in fetu solo. Inde epidermis: tunc vera cutis, continua membranæ meatus, vasculosa. Tertia sicca, strepens, splendida & pellucida, & exsanguis, ex perioсте meatus composita, & tympani. Interce-

dunt teneræ cellulosa telæ. Nullo, quantum ullo modo invenire potui, foramine naturaliter pervia est, & fabulosa est fumi transmissio. Ita perpetuo tenditur in fulco anuli, quo continetur, in fetu proprii, post partum cum reliquo osse petroso coalescente, ut nihil in corpore humano magis aut tensum, aut tremulum reperias. In eam membranam, & maxime in conicam cavitatem introrsum ducentem, illidunt undæ sonoræ, post ultimam in meatu auditorio reflexionem, & elasticam ejus naturam oscillare cogunt.

CCCCLXXX. Prætenditur ea membrana caveæ ossis petrosi, quæ *tympanum* dicitur, figuræ utcunque subrotundæ, sed difformis. Eam medium promontorium hipertit: & posterius adsidentes in adulto homine cellulæ mastoideæ augent, quæ fetui nullæ sunt. Sed & anterius & superius & posterius *tympanum* cellulosum est. Membrana vasculosa obducitur, cujus ramuli sunt a carotide interna, a ramo meningeæ, qui per fissuram aquæductus subit, a tympanicis externis, a stylomastoidea. Muco plenum esse solet, quem tuba fundit. Membranis variis in cellulas quasi dividitur, periosteo nempe ad officula producto.

CCCCLXXXI. In hac cavea *officula auditus* tria majora, quartum minus ponuntur. Et *malleus* quidem capite suo superiori, rotundo, sedet in lacunare *tympani*. Inde

manubrium longum, secundum tympani membranam, inter ejus lamellas, ad medium descendit, adcurate innexum, fine in primis lato, extrorsum curvulo. Idem præterea proprio una cum crure longiori incudis ligamento sustinetur: alia membra prope processum longissimum malleum firmat. Super manubrium brevior conicusque processus membranam tympani extrorsum inpellit. Ex eadem sede antrorum, in fulcum tubæ, processus exit, longissimus, compressus, latiusculus, variabilis figura. Cum incude malleus articulatur capitis duabus lineis eminentibus, medio fulco, obquis omnibus.

CCCCLXXXII. Tres in malleo musculi vulgo describuntur. Primus *internus*, *tensor tympani*, maximus, tubæ in proprio fulco insidet, cui parallelus incedit, & a processu ossis multiformis inter iter carotidis cerebralis, & foramen arteriæ meningæ ortus & circa trochleam reflexo deorsum extrorsum tendine inferitur initio manubrii. Alter a fulco etiam tubæ adjecto, sed externe, brevior, eadem fere ratione retrorsum ductus, sed absque reflexione, longe innascitur processui longissimo, & ipse spectus, neque a pulposa rubra membrana satis diversus. Tertius, quem a meatu auditorio oriri, per fulcum interrupti anuli tympanum subire, juxta processum brevorem mallei inferi, & membranam laxare

dicunt, neque a me, neque a clarissimis viris fatis certo visus est. Cæterum tensor, mallei ope, membranam tympani ad audiendos sonos debiles præparat, alter, si adest nimios sonos moderatur, dum malleum ab incude abducit, propagationem adeo tremoris sonori interrupt. Rupta tympani membrana, ossiculis loco metis, auditus primo gravis, deinde perfecta surditas succedit, ea parte auditus reliqua, quæ per ossa crani propagatur.

CCCCCLXXXIII. Malleus impressos a membrana tympani tremores reddit *incudi*, ossiculo breviori, crassiori, posterius sibi lata superficie duobusque sulcis, & media eminentia coarticulato. Hujus ex brevi corpore fissæ crus brevius, incisum, ex ligamento suspensum, firmatur in fulco ossis proprio. Longius alterum descendit, parallelum malleo, & fine introrsum curvulo adaptatum, recipit ossiculum quartum, hinc convexum, inde planius, & insidet stapedi, cui tremores suos impertit.

CCCCCLXXXIV. *Stapes*, apte ex figura dictus, capitulo cavo, quod incudem recipit, crusculis curvulis, sed posteriori magis, basi ovali, sed inferius rectiori, inclinatus jacet, & basi replet. foramen sibi congruens, quod *fenestrum ovalem* vocare solent. Crura intus sulcata conjunguntur membrana densa, cavulæ basi adfixa. Regitur *stapes* musculo suo, qui in osse pa-

pilla inclusus, tendinem emittit exiguum, antrorum euntem & capiti stapedis sub incude insertum. Ita stapedem adtrahere videtur, ut posterius fenestram ovalem altius subeat, anterius ex ea exeat: ita & a basi stapedis premitur nerva pulpa vestibuli, & ab aere tympani. Tota sedes stapedis membranula propria a reliquo tympano separatur.

CCCCXXXV. Officulum subrotundum ovale, & hinc leniter cavum, & inde eruri hinc longiori includis insidet, inde stapedis capitulo.

CCCCLXXXVI. Varii cum tympani cavea canales super officula duo majora, pone crus posterius includis cellula est, tympani quædam adpendix, gnomonis figura. Pone eam cellulæ in osse petroso incipiunt, super processum mammillarem: Sub iis in adulto homine is processus variis cavernulis excavatur.

CCCCLXXXVII. Deinde proprius canalis ab anteriori tympani fine antrorum prodeuns, inter os multiforme & temporum ex ossibus emergit, & respondet in ellipticum divergentem conum, partim cartilaginea natura, variabilis fabricæ, partim membranum, qui retro nares in faucium caveam patet elliptico amplissimo fine, introrum & antrorum verso: in eum membrana subit porosa, cryptis plena, narium membranæ continua & similis. Hæc tuba

est, quam adpositi musculi tumendo comprimere, circumflexus palati mobilis forte laxare paulum potest & aperire. Per hunc canalem aer inspiranti in tympanum subit, & renovatur, & mucus officulis defensurus circumfunditur. Neque repugnat, cedere per tubam aerem, dum soni fortes tympanum introrsum premunt. Sonos etiam ore receptos, ad auditus organum dicit. Inspiranti membranam tympani aer extrorsum premit. Inde in oscitante bombilus & obscurior auditus: aer enim majori copia in tubam tympanumque receptus, resistit tremoribus externi aeris.

CCCCLXXXVIII. Alii duo exitus ex tympano ducunt ad *labyrinthum*, sive auris intimā. Et *feneſtra* quidem *ovalis* (COCCCLXXXIV) nulla membrana tecta, dicit in *Vestibulum*, rotundam nempe cavitatem, petroſo ossi præduro insculptam, quæ interior tympano adjacet. In eo cavo ſunt recessus superior ellipticus, inferior orbicularis, tertius fulci ſimilis. Pulpa in vestibulo nervea eſt, vapore circumfuſo ab osſeo pariete diſtincta. In eam aperiuntur quinque ostia trium *canalium femicircularium*, & foramen ovale, & viæ nervorum & arteriarum.

CCCCLXXXIX. Hi in fetu diſtincta duraque testa facti, quam ambit ſpongiosum os, in adulto inſcripti durifſimo petroſo ossi, ſemicirculo paulo maiores, ostio

funt ampliori. Eorum major, posterior, inferior, perpendicularis est; medius, superior, ad perpendiculum etiam positus; externus, idemque minimus & horizontalis. Ostium superioris internum cum superiore posterioris in unum conveniunt.

CCCCXC. Magis adhuc admirabilis est *cochlea*, quæ in anteriori parte ossis petrosi inclinata sedet. In ejus alteram cavitatem vestibulum patet, in alteram *fenestra tympani rotunda*, quæ in imo tympano, protecta promontorio, recondita ponitur. Ipsa cochlea fit ex modiolo osse, conico, apice suo introrsum inclinato, medio sulco diviso, & in basi, & per omnem longitudinem, numerosis foraminulis perforata, in tubos, qui dicuntur *scalæ*, in medio gyri secundi terminato. Circa hunc modiolum canalis in fetu distinctus, & propria testa factus, in adulto homine cum vicino osse connatus, circumvolvitur duabus spiris cum dimidia, conice a duobus modo dictis orificiis versus apicem modioli diminutus. Hic canalis bilocularis est, & septo dividitur, quod *laminam spiralem* vocant. Id parte majori osseum est, &, ex modiolo enatum, ad rectos angulos in cavum canalem producit, striatum, undique periosteo interno tamquam vagina inclusum. Pars alia, exterior, membrana est, quæ porro canalem dividit. Ita duo semicanales distinguuntur, quos *scalas* vocant.

Eorum interior, posterior, a fenestra rotunda incipit, membrana ibi clausus, scalami vocant tympani; alter anterior a vestibulo, a quo nomen habet. Ex apice nuclei, tertia cavitas infundibuli modo nascitur. In eam lamina spiralis fine membranaceo terminatur, ut tamen infundibulum cum utraque scala exiguo utrinque foramine communicet, multis autem cum modioli cavea, quae nervo plena est.

CCCCXCI. Vasa organi auditus externi ad auriculam sunt a temporali, ab auriculari propria; ad membranam tympani vel a stylomastoidea, vel a temporali, vel ab utraque; ad meatum auditorium ab his ipsis; ad tympanum qualia dicta sunt (n. CCCCLXXX) ad vestibulum, canales semicirculares, & cochleam a vertebrali, a stylomastoidea, a meningea. Vascula revehentia peculiaris indolis nuperior industria ex vestibulo in sinum transversum duxit, ex cochlea in cranii caveam.

CCCCXCII. Superest, ut nervos describamus, qui auditui præficiuntur. Princeps est, quem *septimum* vocant (CCCLVII.) Hic in sinum auditorium internum ossis petrosi subit, & in ejus cæco fine dividitur. Et minor quidem nervi pars per superius in sinu foramen canalem subit, transversum, deinde retro tympanum flexum. Dum ibi descendit, ramum per proprium canalem in tympanum mittit, qui

inter malleum & incudem adscendens, per fissuram, retro articulationem maxillæ inferioris, exit de tympano, & in nervum lingualem se inmittit. (CCCLVII) ut arcanae hujus commissuræ obscura causa sit, manifesto autem sequatur consensus dentium cum sonis acutis cum unctionibus auriculæ &c. Reliquus nervus, elapsus ad latus processus styliformis, per auriculam, parotidem, magnam partem faciei, & supra premi colli, & cutaneus & muscularis distribuitur, & in facie numerosas inter se & cum Primo & Secundo, & Tertio Quinti ramo, & cum octavo, & cervicali tertio anastomoses habet. Ad organum auditus vel nullos, vel exiguos ramos mittit. Auricula vero alios etiam nervos habet anteriores a tertio Quinti, posteriores a secundo & tertio cervicalium.

CCCCXCIII. Sed *mollis rami*, major & obscurior, ex ipso ventriculo quarto ortus (CCCLVII) valde minutis filamentis, per subtilissima in intimo sinu auditorio foramina partim tribus ramis ad quinque vestibulum subit, partim ad cochleæ sulcum. Et illi quidem rami in vestibulo pulposos colliculos tres efficiunt, qui conjuncti membranam in vestibulo suspensam generant, quæ per canales semicirculares undique continuatur. Alter, qui cochleæ sulcum adit, obscurum finem habet.

CCCCXCIV. De eo nervo, qui vestibulum & canales femicirculares, adit, minime dubium est, quin feriatur a tremoribus aeris externi ad stapedem propagatis, qui per fenestram ovalem pulpam nudi nervi contingunt. Quæ pars cochleam adit, ea tota obscurior est. Probabile fit, ramulos inde erumpere per foraminula (CCCCXC) & periosteum cochleæ adire, & laminæ spiralis partem membraneam. An omnino filamenta nervea, transversa, ex nucleo cochleæ per laminam spiralem exeunt, successive breviora? An id organum auditus est? Anatome vix eo pervenit, & repugnare videtur animalium exemplum ex avium, piscomque genere, quæ absque cochlea adcurate audiunt. Utcunque id se habeat, spiralem tamen laminam, nervis plenam, in tremorem agi probabile fit, a membrane tympani oscillatione, quæ aerem cavi tympani exagitat, ut fenestræ rotundæ membranam feriat, hæc cochleæ internum aerem.

CCCCXCV. Elegans conjectura est, cum lamina spiralis verum triangulum sit, cui peracutus in vertice angulus est, immeras in ea lamina cogitari posse chordas, continuo breviores, quæ adeo ad sonos varie acutos, & graves, harmonice consonent (CCCCLXXIV) - ut numerosissimis sonis contremiscant, longissimæ nempe in basi cochleæ cum gravibus, brevissimæ, &

apici propiores, cum acutis. An in canali-
bus semicircularibus mediis sonus percipi-
tur? cum soli in omnibus animalium clas-
sibus reperiantur. An & in iis canalibus
& in cochlea, & in membrana per vesti-
bulum suspensa? Ita probabile videtur.

CCCCXCVI. Ad nervos auditivos tre-
mores elasticos aeris adparet venire, per
auriculam, meatum auditorium, in tym-
pani membranam, qua lœsa nec reparata
nullus auditus supereſt. Ea ad audiendos
sonos humiliores per musculos mallei tendi
videtur. Ab ea membrana per contigua
officula in vestibulum sonus propagatur,
nam officulis deſtructis iterum auditus abo-
letur. In vestibulo parietes ossei contremi-
ſcunt, aquulam nerveæ pulpæ circumfu-
fam agitanti ab ea pulpa nervea ſuspenſa
in vestibulo percuti videtur, isque tremor
per continuam pulpam cochleæ & canaliculam
ſemicircularium continuari. Ultra nihil
ſcitur. Sed, per certa experimenta, tremor
etiam ſonorū elasticus & per tubam, &
per dentes, & denique per omnia offa cranii
nervo auditivo efficaciam ſuam imprimit.

CCCCXCVII. Distinctio ſonorū pro-
cul dubio pendet a velocitate tremorum in
nervo acustico, ſibi in brevi tempore fre-
quentius aut tardius ſuccendentium. Eos
non neceſſe eſt numerari ab anima, ſufficit
alias & alias mutationes in cogitatione ex-
citari, uti is numerus aliud eſt. An gratia

sonorum a consonantiarum numero? an anima, sui nescia, numerat consonantiarum gradus, & in earum facilitate & frequentia sibi placet? Negant expertissimi musici, & gratiam sonis minime consonantibus, & in difficulti proportione positis, plurimam inesse confirmant. Quare intolerabiles soni nimis acuti? Videatur nervulos nostros in lamina spirali ita tendere, ut etiam rumpantur, exemplo scyphorum, quos acutior sonus frangit, & sibilorum acutissimorum, quos reddunt incle Canariensium insularum, & a quibus auditus fere perit.

C A P. XVI.

V I S U S.

CCCCXCVIII. Auditus aeris tremores percipit, visus luminis. Illius organum osseum est, quod resonet, hujus major pars in humoribus ponitur, qui refringant. Compositam vero naturam fecit necessaria defensio tenerrimorum organorum, multiplex humorum series, suis continenda involucris.

CCCCXCIX. Extimam tutelam oculo praestat *supercilium*, tumor cutis muscularis fultus, in ima fronte, plenus pilis densis.